

οίαν ἡμῶν κατοικεῖται ὑπὸ μικτοῦ πληθυσμοῦ οὗ κατὰ τὰς ἀκριβεστεράς εἰδήσεις τὰ δύο τρίτα εἶναι Ἕλληνας. Καθὼν ἡμῶν κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς νήσου ταύτης εἶναι νὰ κερδήσωμεν τὰς συμπαθείας καὶ νὰ θεραπεύσωμεν τὰς ἀνάγκας τῆς πλειονοψηφίας τῶν κατοικούντων. Περιττὸν νομίζω νὰ παραστήσω ὑμῖν πόσον πρὸς τοῦτο συντελεστική εἶναι ἡ γνώσις τῆς γλώσσης αὐτῶν. Ἄλλ' οἱ Ἅγγλοι, καίτοι ὕστερον αἰσίου ἀνθρώποι καὶ ἀρίστοι ἐν γένει διαχειρισταί, ὡς ἀρίστα, εὐκαιρίας πρὸς κατὰκτησιν τῆς εὐνοίας τῶν λαῶν παρ' οἷς παρεπιδημοῦσι, ἤτις καθιστὰ τὰ ἐκεῖ διδασκόμενα ἑλληνικὰ μαθήματα ὅλως ἄχρηστα εἰς τοὺς ἡμετέρους διπλωμάτας καὶ ὑπαλλήλους. Δράττομαι λοιπὸν τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἐνθυμῶμαι εἰς τοὺς πρῶτους καὶ κομμητάρχας τῶν ἡμετέρων πανεπιστημίων ὅτι ἡ ἀπόκτησις νήσου ἑλληνικῆς παρέχει αὐτοῖς εὐλογον πρόφασιν (ἂν ὑποτεθῇ ἡ ὑπαρξίς προφάσεως ἀναγκαίᾳ) ἵνα ἀποσκορακίσωσι τὴν ἐκπαιδευτικὴν βλάβαν καὶ ἀνεπιστήμονα μέθοδον τοῦ ἀναγινώσκειν ἑλληνιστὶ διὰ λατινικῆς προσώδιας καὶ ἀγγλικῆς προφορᾶς. Καλὸν προσέτι νομίζω, ἀπὸ ἡ ἑλληνικῆ γλώσσης ζῆ εἰσέτι, νὰ μὴ διδάσκηται μόνον ὡς νεκρὰ, ἀλλὰ καὶ ὡς ζωνταῖα. Κρίνω λοιπὸν σκόπιμον εἰς οὐμένα μαθητὴν νὰ χορηγῇται πρωτοβάθμιον ἢ δευτεροβάθμιον ἑλληνικὸν διπλωμα πρὶν ἀποδεῖξαι ὅτι δύναται ν' ἀναγνώσῃ καὶ νὰ ἐννοήσῃ ἄνευ λεξικοῦ ὁλόκληρον στήλην οἷας δῆποτε νεοελληνικῆς ἐφημερίδος.

» Εἰμὶ δούλός σας

» ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΚΗΣ ».

— Ἐν τῇ «Illustrazione Italiana» ἐδημοσιεύθη ἄρτι εἰκονιστικωτάτη περιγραφὴ ἐπισκέψεως πρὸς τὸν κ. Δ. Γρίβαν ἐν Ἀκαρνανίᾳ ὑπὸ ἐκτὰς τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ ῥηθέντος φύλλου περιγράφοντος ζωηρῶς τὸ παράστημα, τὰς ἐξέεις, τὰ ὠραία κτήματα καὶ τὰ ἥθη τοῦ Δημητρίου Γρίβα. Τὸ αὐτὸ περιοδικὸν μετὰ χάριτος γράφει καὶ περὶ ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, περὶ Λευκάδος καὶ Κερκύρας.

Exuviae Sacrae Constantinopolitanae

ἦτοι συλλογὴ τῶν διαφόρων ἐγγράφων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκ τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν Δύσιν μεταφορᾶν τῶν ἱερῶν λειψάνων, ὑπὸ τοῦ κόμητος Ῥιάν ἐν Γενεύῃ.

Ἡ τετάρτη σταυροφορία, ἥτις πᾶν ἄλλο διεπράξατο ἢ τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν ἁγίων τόπων, παρουσιάζεται διὰ τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν σπουδαιότερον ἐνδιαφέρον τῶν τριῶν ἄλλων αἰτινῶν προηγήθησαν αὐτῆς.

Αἱ συγκεντρωτικαὶ τάξεις τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Πάπα Ἰννοκεντίου τοῦ τρίτου νὰ ὑποτάξῃ εἰς τὴν Ῥώμην τὰς ὁρθόδοξους ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς ὑπῆρξαν ἀναντιρρήτως αἱ κυριώτεραι αἰτίαι τῆς σταυροφορίας ταύτης. Ἐκτὸς ὅμως τῶν αἰτιῶν τούτων συντελέσεν οὐχ ἥττον εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην καὶ ἡ φήμη τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχοντος πλοῦτου καὶ ἰδίως τῶν ἱερῶν κειμηλίων καὶ λειψάνων τὰ ὅποια συνενκέντρωσεν ἐκεῖ ὁ Κωνσταντίνος ὁ Μέγας καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ὅπως τὰ προφυλάξωσιν ἐκ τῶν συλλήσεων τῶν ἀπίστων.

Ἡ καθ' ὅλην τὴν δύσιν ἐπαυλαζομένη μυθολογικὴ διηγήσις τοῦ ἐν Ἀνατολῇ βασιλείου τοῦ Μεγάλου Καραίου καὶ ἡ περιγραφὴ τοῦ πλοῦτου ὃν οὗτος ἐπεσκέφθη δῆθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρίστη ὡς τι μυθώδες τοὺς ἐκεῖ θεασομένους. Πολλοὶ δὲ πρέσβεις μεταβαίνοντες εἰς Κωνσταντινουπόλιν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους οἱ Ἕλληνας αὐτοκράτορες ἐπεδείκνυν μεθ' ὑπερηφανείας τὰ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ἀλλαχοῦ ὑπάρχοντα πολυτίμητα κειμήλια, ᾗ ᾤοντο διὰ τῶν διηγῆσεών των τὴν ἐν τῇ δύσει ὑπάρχουσαν ἡδὴ μεγάλην φήμην περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει συσσωρευμένου πλοῦτου.

Αἱ διηγῆσεις αὗται ἐξῆψαν τὸν ζήλον τῶν ἀρχηγῶν τῆς τετάρτης σταυροφορίας, ὅτινες ἐπεχειρήσαν αὐτὴν οὐχὶ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀλλὰ πρὸς ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁφελούμενοι ἐκ τῆς ἐξασθενήσεως τῆς Βυζαντινῆς αυτοκρατορίας, οἱ σταυροφόροι ἐκυρίευσαν τὸ Βυζάντιον καὶ καταργήσαντες προσωρινῶς τὴν ἑλληνικὴν αυτοκρατορίαν ἔθεσαν ἐπὶ τοῦ Βυζαντινοῦ θρόνου ἕνα τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, τὸν Βαλδουίνον.

Πρὸ τῶν ἔργων τῶν σταυροφόρων ἅμα ἐγένοντο κύριοι

τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἥτοι ἡ ἀρπαγὴ τῶν ἐν αὐτῇ ἱερῶν κειμηλίων. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὴν 14, 15 καὶ 16 ἀπριλίου 1204 ἐξέτελεσαν τὴν ἀρπαγὴν ταύτην συστηματικῶς καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐμποδίου ἀκολουθῶνς ἐμποδίσθη μὲν ἡ συστηματικὴ σύλλησις αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ φράγγοι αὐτοκράτορες καὶ οἱ ὑπάλληλοι των, εἴτε διότι ἐπιθυμοῦν νὰ περιποιηθῶσι τοὺς ἐν τῇ Δύσει συγγενεῖς καὶ πρῶτην ἀρχηγούς αὐτῶν, εἴτε διότι εἶχον προαποσπασθῇ ὅτι ἦ ἐν Βυζαντίῳ αὐτοκρατορία αὐτῶν ἥτοι ὅλως προσωρινή, δὲν ἔπαυσαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονῆς των τοῦ νὰ ὑπεξαιρῶσι, ὅτε μὲν φανερά, ὅτε δὲ λάθρα, τὰ μέγιστα εἰσέτι κειμήλια. Πολλὰ ἐκ τῶν κειμηλίων τούτων κατεστράφησαν βεβαίως παρὰ τῶν ἀρπασάντων αὐτὰ, οἵτινες ὅπως ἀσφαλέστερον ἀπολαύσωσι τῆς λείας των ἀνέλυσαν ἢ ἐπώλησαν ταῦτα εἰς ἄλλους ἀντὶ τῆς μεταλλικῆς αὐτῶν ἀξίας. Τὰ κυριώτερα ὅμως καὶ ἰδίως τὰ ἔχοντα σπουδαίαν τινα θρησκευτικὴν ἀξίαν, ὡς π. χ. τὰ τίμια ξύλα, ὁ ἀκάνθινος στέφανος, τὰ τοῦ Σωτήρος σαναδάλια, ὁ ἥλος, τὰ σπάργανα κτλ. μετεφέρθησαν εἰς Εὐρώπην καὶ παρεκατετέθησαν εἰς διαφόρους Μονὰς καὶ Ἐκκλησίας.

Ἡ αὐθεντικότης τῶν τελευταίων τούτων λειψάνων καὶ ὁ τρόπος τῆς ὑπεξαιρέσεως καὶ τῆς εἰς Εὐρώπην μεταφορᾶς αὐτῶν ἀποδεικνύεται παρὰ διαφόρων ἐγγράφων τῶν ὁποίων τινὰ μὲν ἦσαν γνωστὰ δημοσιευθέντα κατὰ διαφόρους καιροὺς ἄλλα δὲ ἦσαν ὅλως ἄγνωστα. Τὴν ἐν τῷ αὐτῷ συλλογῇ τῶν ἡδὴ γνωστών ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων καὶ τὴν ἐκδοσιν πολλῶν ἀνεκδότων μέχρι σήμερον ἐπεχειρήσαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ὁ σοφὸς Γάλλος Κόμης Ῥιάν ὅστις πρὸ ὀλίγου ἐξέδωκε τὸ πολυτίμον σύγγραμμα τῶν Exuviae sacrae Constantinopolitanae, ὅπου δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀρχεῖον τῶν τίτλων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν δύσιν μεταφορᾶν τῶν κειμηλίων καὶ ἱερῶν λειψάνων.

Ὁ Κόμης Ῥιάν ὅστις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀσχολεῖται μετὰ ζήλου καὶ ἐπιτυχίας εἰς τὴν μεσαιωνικὴν ἱστορίαν καὶ ἰδίως τὴν τῶν σταυροφοριῶν ἀναλῶν καὶ ἐπεξεργασίᾳ μεθ' ὅλης τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας τὰ διάφορα ταῦτα ἔγγραφα καὶ τὰς λοιπὰς σχετικὰς πρὸς αὐτὰ μαρτυρίας. Διαιρεῖ δὲ αὐτὰ εἰς ἑπτὰ κατηγορίας:

1) Χρυσόβουλα καὶ διαβατήρια διδόμενα παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων ἢ ἄλλων ἐπισήμων προσώπων πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος τοῦ κειμηλίου ὅπου συνώδευον.

2) Ἐπιστολὰς ἐξιστούσας ἐν ἡ πλείωτερα κειμήλια.

3) Πρακτικὰ τῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς μεταφορᾶς των.

4) Συμβόλια ἐκχωρήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρησεως κτλ.

5) Ἀφιερώματα καὶ προνόμια παραχωρηθέντα εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐν αἷς παρακατετέθησαν τοιαῦτα κειμήλια.

6) Ἐπιστολὰς συγχωρήσεων τῶν ἀμαρτιῶν δοθείσας εἰς προσκυνητὰς ἐλθόντας ἵνα προσκυνήσωσι τὰ κειμήλια καὶ λειψάνα ταῦτα.

7) Πρακτικὰ τῆς παραλαβῆς καὶ ἐπιστολὰς μαρτυρούσας ὅτι τεμάχιον τι ἀπεσπάσθη ἐκ τινος ἐν Κωνσταντινουπόλει λειψάνου.

Τὸ σπουδαῖον τοῦτο σύγγραμμα τοῦ κόμητος Ῥιάν ὅπου ἐνδιαφέρει τοὺς ἐν Εὐρώπῃ σοφοὺς, ὡς ἔχοντας ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν τὰ κειμήλια ταῦτα, ἐνδιαφέρει οὐχ ἥττον καὶ ἡμᾶς ὡς περιέχον πολυτίμους πληροφορίας περὶ λειψάνων σεναῖς συνδεομένων μετὰ τῆς θρητικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας καὶ τὰ ὅποια διασκορπισθέντα εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, εἰσι τὰ πλείστα ἄγνωστα σχεδὸν ἡμῖν.

Ἐν Παρισίοις.

Κ. Κ.

Μετεωρολογικὸν δελτίον τοῦ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Π.Ε.	Βαρόμ.	Θερ.	Κελ.	Ἄν.	Παρατηρήσεις.
		Μέτ.	Ἐλ.χ.		
Ιουλ. 12	747.39	31 ⁰⁷	29 ⁹⁵	ΝΔ.	
13	746.37	35.2	23.6	ΝΔ.	
14	745.93	37.1	25.6	ΝΔ.	
15	741.65	33.3	24.4	ΝΔ.	
16	743.32	31.2	21.6	ΝΔ.	
17	747.62	30.9	22.8	ΝΔ.	
18	749.60	31.0	23.2	ΝΔ.	